

fordi det bliver for dyrt, eller det maa benytte Sukker, der ikke egner sig til Raffinaderibrug, eller nøjes med Sukker, der polariserer under 86, og som ogsaa er daarligt Sukker. Og saa komme vi til de Raffinaderier og Raasukkerfabrikker, der ere forenede paa samme Haand, De danske Sukkerfabrikker. Hvis Forslaget vedtages, ville de blive stillede saaledes, at de ganske sikkert faa en Indtægtsforringelse ved den første Position, hvor Tolden gaar ned fra 12 til 10 Øre, som vedtaget i Folketinget. Det er det, som den højtansete Formand for disse Fabrikker, Direktøren for polyteknisk Læreanstalt G. A. Hagemann, har udtrykt i Gaar ved en Erklæring, der er omsendt til alle Blade. De danske Sukkerfabrikker kunne antages at faa en Indtægtsforringelse af omtrent 1 Mill. Kr., hvis dette Ændringsforslag gaar igennem. Det er ogsaa meget muligt, at dette vil blive Tilfældet, og naar Formanden for Sukkerfabrikkerne siger det, tror jeg det. Men det er kun paa denne Position, at der er et virkeligt Tab med Nedgang for Sukkerfabrikkerne; naar vi komme til de billigere Sukkere, vil der ingen Nedgang blive; for her bliver i Virkeligheden Beskyttelsen større, end den var; i Stedet for Forskellen mellem $4\frac{1}{2}$ og $6\frac{1}{2}$, altsaa 1 Øre større. Og hvad Spørgsmaalet om Raasukker til Raffinaderibrug angaar, saa ville De danske Sukkerfabrikker blive stillede saaledes, at der i Virkeligheden ingen Konkurrence kan blive, for saa vidt der daarligt kan indføres Raasukker. Men samtidig skal jeg ikke nægte, at selve dette Forslag, der er stillet om Beskyttelse for Roedyrkerne, ogsaa gør det muligt for Roedyrkerne at være ret stærke i deres Forhold overfor De danske Sukkerfabrikker. Meningen er øjensynlig den at sætte Prisen paa Raasukkeret gennem disse Forslag saaledes, at De danske Sukkerfabrikker ville have nogen Vanskelighed ved at konkurrere med indført Raasukker til Raffinering. Saa komme vi til de to næste Magter, der have at gøre med disse Forhold, nemlig den Raasukkerfabrik, der intet Raffinaderi har, men som til Gengæld har en Repræsentant her i Salen, og dernæst Roedyrkerne — de hænge jo sammen ved disse Ændringsforslag. De opnaa i dette Tilfælde en forøget Beskyttelse i Forhold til det, som den højtærede Finansminister har foreslaaet, en Beskyttelse, som de vel skulle vide at udnytte. Der er kun en eneste interesseret Part, som ganske er glemt i denne Opregning,

og det er Forbrugerne. Medens de øvrige dele Byttet, om jeg saa maa sige, er det Forbrugerne, der komme til at betale Gildet. De faa en Forøgelse i Tolden paa det billige Sukker, en Forøgelse fra 6 til $6\frac{1}{2}$ Øre, og Forbrugerne komme desuden til at betale dette, at Roedyrkerne faa en forøget Beskyttelse. Ogsaa dette vil i Virkeligheden ramme Forbrugerne, naar de skulle have deres Sukker saa meget billigere, som man havde ment fra Folketingets Side, hvor man overhovedet ønskede, at Beskyttelsen skulde reduceres til det mindst mulige.

Jeg anbefaler derfor at stemme mod disse Forslag. Jeg kan heller ikke være med til at stemme for Højres Forslag, som gaar ud paa at stille Tolden endnu højere, og hvis Forslag om Afgiftens Nedsættelse hænger saa meget sammen dermed, at man ikke kan stemme for det ene uden at stemme for det andet.

Jeg skal saa til Slutning kun sige dette, at jeg haaber, at jeg har den højtærede Finansminister med mig i denne min Betragtning. Hans Betragtninger har jeg gjort til mine. Det, som jeg her har anbefalet, er fuldt ud den højtærede Finansministers Stilling i Folketinget. Ganske sikkert er det, at under Toldlovens 2den Behandling stod jeg i det hele paa den højtærede Ministers Standpunkt, men trods den loyale Tilslutning, jeg gav ham, lykkedes det mig dog ikke at vinde hans Tilslutning. Maaske det paa dette Punkt, med Hensyn til Sukkeret, hvor jeg ganske og aldeles repræsenterer det Standpunkt, den højtærede Finansminister har taget, kunde være muligt, at han vilde støtte mig og ikke tilraade, at disse Forslag blive vedtagne.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af nogle af de Ændringsforslag, der ere stillede. Ændringsforslag Nr. 2 angaar Position Nr. 190, Arbejder af ædle Metaller osv. Et æret Mindretal foreslaar, at forskelligt af denne Position skal udgaa, og at der skal laves 4 ny Positioner med 4 ny Sats. Jeg kan give de ærede Forslagsstillere Ret i, at der er Grund til i dette Tilfælde at ramme det, man kalder Luksusforbrug, at ramme særlig de kostbarere Varer. Det er en Betragtning, jeg og mine Meningsfæller have gjort os til Talsmænd for mangfoldige Gange, og ganske særlig vil jeg minde om, at jeg og mine Meningsfæller i Toldkommissionen have foreslaaet en Værditold af 10 pCt,